

Andrej Rozman

– Roza: Urška

Res hudo je, če prelep
si za ta povprečen svet.

Ko je v mestu veselica,
nasmejana so vsa lica.
Godba menja se nenehno:
polka, rokenrol in tehno.
Vse se plete, vse se zvija,
vse bolj raste evforija,
moški, ženske, stari, mladi,
vsi se imajo strašno radi.

V celem mestu eno samo
bitje zgleda kot bolano.
To je Urška lepotica,
ki prav kislega je lica.
Bolj ko gleda te ljudi,
bolj je jasno, da ga ni
tipa, ki bi bil dost lep,
da bi šla se z njim vrtet.

In ko se opolnoči
vse še kar brez nje vrti,
grabit jo začne obup,
kar zasliši čuden hrup
vse glasneje in vse bližje,
da prevpije mile viže,
ko iz temnega obzorja
vstane bleda luč motorja.

Luč počasi, kot da išče,
tava tja, kjer je plesišče,
spremlja pa jo takšen zvok,
da vse pade godcem z rok,
saj rohni in ropota,
kot iz drugega sveta,
dokler končno ne ustavi
se ob Urškini postavi.

Urško, ko ob njej parkira,
kar potrese od nemira.
Hrup pa utihne, luč se utrne
in iz silhuete črne
vstane tip visok, koščen,
lep kot kakšen maneken.
Ko pa še čelado sname,
zdi se, da je iz reklame.

Urška srepo bulji vanj,
kot bi bil pred njo ekran,
tip pa reče: "Živjo, mala,
a bi malo zaplesala?"
In ker godba kar molči,
tipček jezno zakriči:
"Kva je, bend, a bo že kej?!"
Eno hitro zaigrej!"

"Končno mene vreden tip,"
dahne Urška in čez hip
vsa v ljubezni zagori,
da ji plamen iz oči
švigne s tako energijo,
da prisotni onemijo,
češ, kako je to mogoče,
da ni tipu v ksiht nič vroče.

Bend pa kakor nor zašpila,
da so v ognju vsa glasbila.
Saksofoni zažarijo,
iskre od činel letijo,
in dim vije se iz kitar,
da se zdi, da je požar,
ko se lepi par teles
zapodi v divji ples.

Urška se v ekstazi meče,
da si skoraj zlomi pleče,
tip pa tudi ni od muh,
krepek je, čeprav je suh,
in obvlada rokenrol,
Urško gor, dol, naokol
suče, Bog ga nima rad,
kot najboljši akrobat.

In ker ve, da tip je pravi,
Urška nikdar se ne ustavi,
vse dokler ne pride ura,
ko je končno konec žura.
Takrat reče Urška zala:
"Strašno dobro sva plesala,
skoraj več ne čutim nog,
daj zapelji me en krog."

Tipček najprej hladno pljune
velik kos žvečilne gume
ter zakurbla, stisne plin,
Urška, ki sedi za njim,
pa ljubeče se oklene
hladne, črne in koščene
soplesalčeve postave
in že planeta v daljave.

Že popoldne se razve,
da, kjer most čez Savo gre,
neurejene so bankine
in asfaltne izbokline
ter pretirana hitrost
bili vzrok, da je zgrešil most.
Zvlekli so motor iz reke,
a od njiju niti obleke.

*Andrej Rozman – Roza: KOMADI:
111 pesmi za mlade in njim
podobne. Mladinska knjiga, 2004.*

UTRJEVANJE ZNANJA/NALOGA:

1. **Preberi pesem** Andreja Rozmana Roze z naslovom Urška.
2. **Napiši primerjavo**, strnjeno besedilo, v katerem primerjaš **Prešernovega Povodnega moža in Rozmanovo Urško**.

Vzemi si čas in poskušaj poiskati čim več **enakosti in razlik**:

- zgodba
- lit. osebe
- čas
- prostor
- slog pisanja
- pesniška izrazna sredstva
- jezik
- ritem
- rima
- zgradba ...

(Vsako temo v svoj odstavek, podobnosti in razlike, a **ne piši podnaslovov**).

3. Zaključi s **svojim lastnim mnenjem**, katera pesem ti je bolj všeč in ne pozabi pojasniti, **zakaj**.
4. Naloga šteje za **tri šolske ure** – pošlji jo v branje **do sobote, 16. 5. 2020**
5. Piši v **Wordov dokument** – tega poimenuj z imenom in priimkom, **naslov**: Povodni mož in Urška
6. Pazi na **oblikovanje besedila** in na **pravopis**. (Pisava 12)